

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cursus Theologiæ Polemicæ Universæ

Pichler, Vitus

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXIII.

Art. IX. An ab ipsa doctrina, quam continet, & propter quam
Confessionistæ se vocant Evangelicos?

urn:nbn:de:hbz:466:1-39374

mem, aut alios Sanctos, festa Deipare
& aliorum Sanctorum jam olim celeb-
ran solita, calices vestesque Sacerdota-
les, & similes apparatus ad Sacrificium
Missæ, more Catholico litandum, de-
putati &c.

ARTICULUS IX.

*An Confessio Augustana sufficientem auctoritatem obtineat ab ipsa
doctrina, quam continet, & propter quam Confessionista se
vocant Evangelios ?*

SUMMARIUM.

1. Doctrina vera Ecclesia debet esse
Pura, Sancta, Evangelica.	5. Nec Evangelica.
2. Utrum talis sit doctrina Confessio-
nis,	6. Et ideo perperam Confessionista
vocantur Evangelici.
3. Ut inde mereantur Confessionista
vocari Evangelici?	7. Non pari jure negatur nobis nomen
Catholicorum, quo ipsis negatur
titulus Evangelicorum.
4. Probatur, quod doctrina Conf. Au-
gust. non sit pura, & sancta.	

17 Sciendum 1. Doctrinam veram Eccle-
siam, cum debeat esse à Deo vel à
Christo, necessariò esse puram, san-
ctam, Evangelio & reliquæ Scripturæ
S. conformem. Pura erit, si nullum
dogma contineat indignum Deo, ratio-
ni dilionum, à veritate alienum, &
ad peccata inducens. Sancta, si se-
ctatores suos dirigat ac impellat ad vir-
tutes & omnem vitæ sanctitatem. Con-
formis Evangelio & sacris litteris, si
vel ex his desumpta, vel saltem deducta
sit.

2. Sciendum 2. Doctrinam Lutheri
simpliciter nec puram, nec sanctam,
nec Evangelicam esse, uti articulo. 2.
demonstravimus. Nunc videndum,

utrum saltem illa Lutheri doctrina;
quæ inserta est Confessioni Augustana.
has dotes habeat, ut propter illas me-
reatur recipi ut divina. An conformis
sit reliquæ Scripturæ S. in articulo. 12.
examinabimus: nunc autem, utrum sit
pura, sancta, Evangelica.

3. Sciendum 3. Lutheranos profus
arroganter se vocitare Evangelicos, si-
cut Calvinistæ perperam se vocant Re-
formatos. Utrum honorificus iste ti-
tulus ipsis competat, clarè patebit,
postquam constiterit, an eorum doctri-
na Evangelio conformis, imò confor-
mior sit, quàm Catholicorum, aut eti-
am Calvinistarum, Zwinglianorum &c.
Si enim doctrina non est Evangelica. ex
aule

nullo prorsus titulo se Evangelicos jactant.

Dico. 1. Doctrina Confessionis Augustana non est pura, & sancta. Probat: illa doctrina non est pura & sancta, quæ veris & bonis immiscet falsa & impia, nec ad virtutes, sed potius ad peccata inducit: sed talis est doctrina Confessionis Augustana in pluribus locis: ergo non est pura & sancta. Ma. est clara, Mi. prob. Quantumvis cautè & circumspèctè ornate laboraverit doctrinam Confessionis Compiler Melanchthon, dissimularis ijs, quæ nimis apertè pias aures offenderent & oculos, tamèn attentè legentibus plura occurrunt crassa mendacia, & bonis moribus perniciofa. Ex mendacijs solummodo tria asseram, licèt plura contineat. 1. ex art. 20. ubi dicitur, apud Catholicos doctrinam fidei diu jacuisse ignotam, & de fide mirum fuisse silentium, Concionatoribus tantùm puerilia opera urgentibus. 2. Ex art. 24. ubi Catholicis affingitur opinio, quasi Christus in Passione sua solùm pro peccato Originis satisfecerit, per Missam verò satisfiat pro peccatis mortalibus & venialibus vivorum & mortuorum. 3. In art. 28. ubi arguuntur Episcopi, & dicuntur nullum recipere, nisi prius juraverit, se puram Dei Evangelij doctrinam nolle docere. Ex impijs dogmatibus pariter tria tantùm perstringam, nempe 1. quòd doceat, hominem justificari sola fide, sine bonis operibus aliarum virtutum. 2. Sanctos non esse invocandos. 3. Vota Religiosa, ritè Deo facta, non obligare. Adeòque hæc

doctrina Deum & sanctos privar debito & comperenti cultu, homines verò auxilio & patrocinio Sanctorum, & meritis apud Deum, ac demum ad vitia promptos, ad virtutis verò exercitium desides reddit, eò quòd peccata non obsint, modò fides sit integra; opera verò bona nihil prosunt, vel saltem necessaria non sint. Ergo Confessio Augustana veris & bonis, quæ habet à Catholicis, ex sermone Lutheri immiscet falsa & impia.

Dico 2. Doctrina Confessionis Augustana non est Evangelica. Probat. Illa doctrina non est Evangelica, quæ non est juxta, sed contra Evangelium: atqui doctrina Confess. August. sapius non est juxta, sed contra Evangelium: ergo. Mi. Prob. quoad privam partem petendo ab Adversarijs vel unicùm clarum textum Evangelij pro suis articulis, ab Ecclesia Catholica dissentientibus, v. g. pro sola fide justificante exclusis operibus Legis Christiana, contra calibatum & vota Religiosa, contra auctoritatem & traditiones Ecclesie &c. Altera pars Mi. prob. asserendo textus Evangelij, quibus doctrina Confess. August. quoad prædictos articulos adversatur. De Ecclesiastica Po. estate Mat. 18. sic legitur: si Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut ethnicus & publicanus. De Paupertate, Castitate, & Obedientia voluntaria, quæ apud nos vocantur Consilia Evangelica, eò quòd suadeantur nobis (non præcipiantur) in Evangelio, si velimus majorem perfectionem consequi, varijs in locis fit mentio. De Paupertate Mat. 28. si vis perfectus esse, vende & vende omnia, quæ habes

ber, & da pauperibus, & habebis thesaurum in Cælo. Item: omnis, qui reliqueris domum, vel fratres, vel sorores aut patrem, aut matrem &c. propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit. Huic Consilio obsecuti sunt Apostoli, quorum nomine Petrus ait: ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te. Ibid. v. 27. De Castitate Mat. 19. sunt etiam Eunuchi, qui se castraverunt propter Regnum Dei, sed non omnes capiunt verbum hoc. De Obedientia Mat. 16. si quis vult venire post me, abneget semetipsum, tollat crucem suam & sequatur me. De bonis operibus præter fidem requisitis Mat. 7. non omnis, qui dicit mihi Domine Domine, intrabit in Regnum Cælorum: sed qui facit voluntatem Patris mei, qui in Cælis est.

Confirmatur validè utraque præcedens conclusio in hunc modum. Confessio Augustana continet errores antiquorum hæresiarcharum ab Universali primitiva Ecclesia jam damnatos: ergo ejus doctrina non est pura, sancta, & Evangelica, Ant. Prob. Confess. August. art. 4. & alibi docet, hominem justificari per solam fidem sine operibus: sed hanc doctrinam habuit etiam Simon Magus anno Christi 40. teste S. Irenæo l. 2. adv. hæres. c. 20. apud Arsdekin, & teste S. Theodoro l. 1. hæres. fab. Item Eunomiani teste S. Damasc. l. de hæres. quos damnavit Ecclesia circa annum Christi 360. teste S. August. hæres. 54. Rursus Confessio August. docet art. 21. Sanctos non esse invocandos tanquam Intercessores & Me-

R. P. Pichler Theol. Polemica.

diatores. Idem docuit Vigilantius teste S. Hieronymo, Faustus Manichæus teste S. Augustino, & alij hæretici ab Ecclesia damnati teste Cedreno & Nicephoro. Præterea Confessio August. rejicit jejunia Ecclesiastica. Idem fecit Acrius teste S. Aug. de hæres. 3. Epiph. Damasc. item & Arriani, qui Catholicis jejulantibus insultabant. Confessio August. concedit libertatem ijs, qui votis castitatis ac Religionis obstricti sunt, celebrandi nuptias, & redeundi ad sæculum. Idem autem sunt Lamperiani teste Damasc. Confessio August. deprimit potestatem Ecclesiasticam Episcoporum omnium, etiam Romani. Idem fecerunt Periliani, Donatistæ, Novatiani &c. Omitto alias hæreses antiquas, quas fovet Lutheranismus, uti dum rejicit Traditiones, & solam Scripturam recipit, qui error fuit damnatus in Ario, Nestorio, Euthychete, & Dioscoro, ut patet ex Synodo 7. actione 1. & ex S. August. l. 1. contra Maximum c. 2. Dum negat Sacramentum Penitentiae & Confirmationis, quæ doctrina in Novatiani olim proscripta est teste Cypriano l. 4. Epist. 2. Dum dicit Ecclesiam perijisse, & in suo tantum cætu existere, uti olim contra Ecclesiam primitivam senserunt Donatistæ teste S. Aug. l. de Unitate Eccl. c. 12. Similes, inquam, antiquas hæreses, quas fovet Lutheranismus, omitto, quia Confessioni Augustanae non sunt inferatæ, quam solam impugnare statuimus.

Dico 3. Lutherani malè se vocant Evangelicos. Probatnr 1. Si Lutherani jure vocarentur Evangelici, tunc

Bbbbb idco

ideo fieret, quia eorum doctrina specialiter esset conformis Evangelio: sed hoc non ita est, uti ostensum in assertione precedente: ergo non jure vocantur Evangelici. Et obicere, ex qua causa vocentur Evangelici, qui ex Evangelio recipiunt solum id, quod ipsorum erroribus patrocinari videtur; omnia verò, quæ adversantur, rejiciunt? Quo jure audiant Evangelici, qui non tantum Consilia Evangelica, in quibus refidet summa perfectio Christiana, spernunt; verum etiam Evangelij præcepta vilipendunt & negligunt? Unde non alio ex capite eos vocari posse *Evangelicos* existimo, quam idèd, quia oppugnant & devastant *Evangelium*, sicut Scipio *Africanus* hoc nomine appellatur, quia debellavit & vastavit *Africam*, nempe per antiphrasim. Id quod insinuat Edictum Wormatiense à nobis recitatum i. ubi dicitur Lutherus sub *Evangelica* professionis nomine omnem *Evangelicam* pacem & charitatem &c. invertere.

Probatum 2. Lutherani non possunt probare, quòd habeant purius Evangelium, quam Calvinistæ, Anabaptistæ, Zwingliani: sed isti non merentur vocari Evangelici: ergo nec Lutherani merentur. Mi. est in confesso apud Confessionistas, Ma. est. tam diu in possessione, donec probent Lutherani, suum Evangelium esse melius, ac purius, quam cæterorum: sed hic labor hoc opus erit. Nam proprium testimonium, quod sibi ipsi tribuunt, tam parùm valet, quam parùm apud Confessionistas valet testimonium Calvinistarum, quo se ipsos dixerunt Evangelicos. Si verò Confes-

sionistis addere placet aliquod distinctivum appellando se *Luthero-Evangelicos*, idem est, ac si dicerent, se non esse pure Evangelicos, sed solum eatenus, quatenus illud interpretatur Lutherus. Et nunquid simile distinctivum addere possent Calvinistæ, & Zwingliani, sese dicendo *Calvino-Evangelicos*, *Zwinglio-Evangelicos*? Solum itaque illi sunt, & vocari merentur Evangelici absolute, qui purum Evangelium pure tractant, ritè intelligunt, recipiunt & sequuntur totum, quæ apud solos Catholicos fiunt: ergo soli Catholicos sunt & vocari merentur Evangelici, & qui alij hoc nomen sibi arrogant, illud suffragantur Catholicis.

Dices. Si nos Lutheranis negamus titulum *Evangelici*, & ipsi negabunt nobis titulum *Catholicis*, & vocabunt nos *Pontificios* seu *Papistas*: sed hoc modo perdimus titulum pulcherrimum: ergo. Resp. transf. Ma. nam jure nobis hunc titulum negare nequeunt, quia eum possidemus per plura sæcula, & dudum ante Lutheranos in illius quietâ possessione fuimus. N. Mi. Si pgnas Lutheranos, aliosque hæreticos staret, pridem desissemus audire Catholicos; sed quia penes Providentiam divinam res sita est, hunc titulum nobis nunquam eripient, licet ringantur & furant. Nos nullus unquam pseudo-Apostolus abstraxit ab Universali (hoc est, Catholica) Christi Ecclesia, sicut abstracti sunt omnes, qui à nobis egressi defecerunt ad certam sectam. Sic Pelagianos Pelagius, Arrianos Arius, Donatistas Donatus, Manichæos Manes, Calvinistas Calvinus, Zwinglianos Zwing-

Zwinglius, & Lutheranus Lutherus abstraxit à Catholica Ecclesia, & sicut cæteri omnes vocantur à suis Auctoribus; cur Lutherani non ferant se ita vocari ab auctore suo Luthero? forè erubescunt ejus turpitudinem: sed quare non potiùs erubescunt hominis tam turpis sectari doctrinam? Econtra nos Catholicos nullus unquam Pontifex seu Papa abstraxit ab Universali Ecclesia, nec ullus Papa est nobis auctor nostræ fidei, sed Christus, ejus Pontifex agit vicarium: ideo non pari jure vocamur Pontificij aut Papiste, quo jure Confessionista vocantur Lutherani. Propterea autem, quòd pareamus Romano Pontifici seu Papæ, tanquam Capiti Ecclesiæ, fateamur, nos posse aliquo modo dici Papistas aut Pontificios, hoc est, Papæ addictos: sed iste non est genuinus noster ac debitus titulus; aliàs etiam primi Christiani in primitiva Ecclesia debuissent dici Papiste aut Pontificij, quia etiam parebant Pontifici: sed hoc nomine appellatos nunquam legi antiquos Christianos, bene tamen vocatos scio Catholicos.

Præterea advertendum est, quòd in omnibus Comitij Imperij, quæ unquam celebrata sunt, professores Religionis Catholice semper nominati

sunt Catholicos, vel veteri Religioni adherentes, etiam à Principibus Confessionis Augustanæ, nunquam autem Pontificij aut Papiste. Imò in Camera Spiranti (forè nunc etiam in Welslariensi) si contigisset libellum aut Supplicationem aliquam porrigi contra Religionem Catholicam adherentem, atque eum appellari Pontificium, aut Religionis Pontificia, rejici talem libellum à Cæsareo tribunali consueville, inter alios testatur Justus Springer Lutheranus de pace Relig. c. 14. ubi ait: denique providendum, ne in Supplicationibus contra Catholicos ponatur vocabulum Pöbstlich Pontificia, sed Catholisch / oder die alte Römische Lehr / Catholica vel vetus Romana Religio: aliàs sine decreto itidem redhibetur libellus, supplicante pro arbitrio mulctato. An par privilegium publica auctoritate obtinuerint Confessionista, ut non possint vocari Lutherani sine mulcta &c. nihil compercum habeo, & haud dubiè nec ipsi. Quin sæpius à viris rerum peritis per cepi, Viennæ non semel repulso esse libellos, qui supplicansem Lutheranorum vocabant Evangelicorum,

Evangelica Religio-
nis &c.